

Can Salgot

Lliçà d'Amunt

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Passeig de Can Salgot número 24.
Emplaçament Urbanització de Can Salgot (Palaudàries)

Coordenades:

Latitud: 41.59208
Longitud: 2.20854
UTM Est (X): 434036
UTM Nord (Y): 4604789

Classificació

Número de fitxa 08107 - 34
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Eclecticisme Noucentisme Popular
Segle XVI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 11946-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 18/12/2014 i publicació al DOGC: 7/5/2018).
Pla d'Ordenació Urbanística de Lliçà d'Amunt. 2014. Fitxa A-34.
dj., 18/12/2014 - 12:00
Data aprovació:
Número inventari IPA 29042
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 4049301DG3044N0001YD
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Descripció

Masia de grans dimensions, de planta rectangular, de planta baixa, pis i golfes, amb façana simètrica. La masia dona nom a la urbanització que l'envolta.

A la planta baixa hi ha el portal d'entrada, d'arc de mig punt adovellat. A la llinda central consta la inscripció "AÑO SM 1902". A cada costat hi ha un gran finestral vertical, envoltat per una faixa engaltada als brancals i a la llinda i rematat per un timpà triangular. Les finestres estan tancades amb una reixa d'estil noucentista.

A la primera planta hi ha un balcó, amb brancals de pedra, amb una llinda d'estil gòtic lobulada i fulles a les impostes, i amb barana de forja. A l'esquerra del balcó, hi ha una finestra emmarcada en pedra a la llinda i als brancals i amb ampit motllurat. La finestra de la dreta està engaltada a la llinda, als brancals i amb ampit motllurat.

Al pis de golfes hi ha dues finestres bessones situades al mateix eix vertical que el portal i la finestra de la planta pis i el portal de la planta baixa. Damunt seu hi ha un rellotge de sol.

Els angles estan emmarcats en pedres caironades i la façana està arrebossada. A la part inferior hi ha un sòcol i entre la planta baixa i el primer pis hi ha una banda que separa els dos pisos.

El ràfec és motllurat ceràmic de dues filades, coronat amb un element ceràmic i amb teulada a dos vessants.

A la dreta hi ha un cos de planta baixa, pis i golfes. A la planta baixa hi ha un gran finestral vertical, envoltat per una faixa engaltada als brancals i a la llinda i rematat per un timpà triangular i a la part inferior hi ha un sòcol. Una banda engaltada divideix la planta baixa del primer pis. Aquí hi ha una finestra envoltada d'una faixa engaltada i motllurada. Al damunt hi ha dues finestres bessones a l'alçada del pis de golfes. El coronament és un ràfec motllurat ceràmic de dues filades, coronat amb un element ceràmic i amb teulada a dos vessants.

A l'esquerra de la masia hi ha l'antiga pallissa que va ser transformada en habitatge i destinada a masoveria.

A la part posterior esquerra sobresurt una torre de planta baixa i dos pisos, rematat per una balustrada entre pilastres, amb gerros ceràmics. L'edifici té funcions de pavelló de caça.

Observacions:

Hi ha instal·lada una placa solar al balcó central i oculta part de l'antiga finestra gòtica.

Història

Les primeres referències documentals de Can Salgot tenen l'origen en el mas Ametller. L'any 1351, Ramon Comalera "Ametller" va confessar que tenia el mas Ametller i que era propietat del monestir de Sant Pere de les Puel·les. L'any 1511, el mas Ametller limitava amb el camí de Caldes a Mollet; el mas Graguelles; els masos Tresserra i Casa Nova, a Palaudàries; i el mas Cabanyella, a Lliçà de Vall. En aquell moment, el mas era posseït per Bartomeu Ametller i era propietat del cenobi de les Puel·les de Barcelona.

Els Ametller van ostentar diversos càrrecs locals dins de la baronia de Montbui: Antoni Ametller va ser jurat el 1583, Jaume Ametller va ser jurat els anys 1627 i 1636-1637, prohom el 1626 i insaculador el 1625.

La política matrimonial va emparentar els Ametller amb els Salgot. Així és com el 9 de febrer de 1653, Eulàlia Vidal, vídua de Pau Ametller, va casar-se amb Joan Salgot, de Sant Feliu de Codines. Eulàlia tenia una filla, Maria Ametller, qui seria la pubilla de la casa, menor d'edat. Deu anys després del matrimoni entre Vidal i Salgot van contraure matrimoni Pau Salgot, fill de Joan Salgot, i Maria Ametller, filla de Pau Ametller i Eulàlia Vidal.

L'any 1806, els propietaris del mas Salgot eren els tercers majors contribuents de Palaudàries, tal com consta a la "*Llibreta de la cobransa del Real Catastro de la parroquia de Palaudàries per los tres tersos del any 1806*".

A principis del segle XX, es coneix que la masia era propietat del barceloní Santiago Malla Grañé. L'any 1902, Malla va reformar la masia. Posteriorment, va passar a mans d'un metge de Barcelona fins que, a la dècada de 1960, va ser propietat de Francesc Pola.

Durant els darrers cinquanta anys, la masia ha estat casa de colònies, restaurant, entre altres.

Bibliografia

Ajuntament de Lliçà d'Amunt. Pla d'Ordenació Urbanística de Lliçà d'Amunt. 2014.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

CANTARELL AIXENDRI, Cinta; CIURANS VINYETA, Xavier (2009). "Ca l'Estaper, Can Mas Pasqual, Can Salgot" a DANTÍ, Jaume. *Les arrels dels nostre poble. Itineraris pel patrimoni de Lliçà d'Amunt*. Ajuntament de Lliçà d'Amunt.

GARCIA-PEY, Enric (2010). *Recull Onomàstic de Lliçà d'Amunt. Els noms de casa, de lloc i de persona*. Ajuntament de Lliçà d'Amunt i Grup L'Abans, p.191.

